

Augusta Charlotta från L:a Smedsbol

Ur "Karlssönernas Barrud" (Alf G. 2002)

Augusta Charlotta (f 1876) och hennes tre bröder, Johan Adolf (f 1873), Frans Emil (f 1880) och Karl Teodor (f 1885).

När Augusta kom till Barrud år 1907 tog hon över platsen som husmor, en befattning som dittills innehafts av tre kvinnor sedan 1840-talet: Maria Olofsdotter-Moberg, Lovisa Andersdotter och Gustava Jonsdotter. Maria hade ansvaret fram till 1862, då hennes sonhustru Lovisa (gift med Johannes) tog vid under två år och 1864 var det Gustavas tur att ta över, när hon och maken Carl Gustaf Carlsson bosatte sig i Barrud.

Avståndet mellan Lilla Smedsbol och Barrud var inte långt, vare sig sjövägen eller landsvägen, men det fanns en gräns strax hitom Smedsbol (från Barrud sett), så som det finns än i dag. Dåmera var det sockengräns: Hova i väster och Finnerödja i öster. Johan hämtade således en utsocknes hustru till hemmet i Barrud. Hade det någon betydelse? Nej, troligen inte! I vilket fall som helst så var Augusta och Johan uppvuxna i samma härad (Norra Vadsbo) och i samma län (Skaraborg) och de talade ungefär samma språk, det vadsbo-mål som förstods både i Hova och Finnerödja.

Johan och Augusta gifte sig i maj månad 1907 och det tog sju år innan det enda barnet, dottern Birgit, föddes i juli 1913. Då var redan alla kusinerna i Minnesota födda och det skickades foton över Atlanten:

Sju kusiner Swenson, en Carlson och Birgit.

År 1919 började man fira Mors Dag i Sverige. Fyra år senare, när Birgit var knappt tio år gammal, gratulerade hon sin mor med det här kortet (t v). Det är en idyllisk bild: En mor som sitter på den röda stugans veranda och väntar på sina, söndagsklädda, gratulerande barn. På framsidan skrev Birgit i adressfältet: Fru *Mamma Augusta Carlsson, Barrud, Finnerödja*. Vidare skrev hon: *En hjärtlig lyckönskan på mors dag från Birgit*, med en något spretig, men tydlig stil, som hon lärt sig i Ullsandsmo skola.

Det var väl inte så dumt att Augusta tog med sig sin brudkista och flyttade in hos Karlssönerna den där vårdagen 1907. Utan henne skulle det sett väldigt annorlunda ut på det där stället, både då och nu för tiden, kan man tro.